

στάνη

στάνη, η, ουσ. [<σλαβ. stan], η στάνη· χώρος, ιδίως κλειστός, που είναι βρόμικος και ακατάστατος: «είναι τόσο τσαπατσούλικο παιδί, που έχει πάντα το δωμάτιό του σαν στάνη». Από την εικόνα της στάνης που είναι ακατάστατη και βρόμικη·

- αρνί που φεύγει απ' τη στάνη, το τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#)·

- αυτή η στάνη αυτό το τυρί βγάνει, ανάλογα με τις συναναστροφές, με το περιβάλλον στο οποίο έζησε ή ζει κανείς είναι και οι πράξεις του, ή ανάλογα με τις δυνατότητές του είναι και οι ενέργειές του, η προσφορά του: «αφού έμπλεξε με αλήτες αλητείες θα κάνει, γιατί αυτή η στάνη αυτό το τυρί βγάνει || μη ζητάς παραπάνω, γιατί αυτή η στάνη αυτό το τυρί βγάνει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας